

قطعنامه تاسیس ایکور

۶ اکتبر ۲۰۱۰

کنفرانس جهانی ابتکار عمل «هماهنگی و همکاری احزاب و سازمان‌های انقلابی» مقرر می‌دارد که خود را به عنوان یک سازمان بین‌المللی متشکل سازد. نام این سازمان «کمیته هماهنگی بین‌المللی احزاب و سازمان‌های انقلابی» (ایکور)^۱ است.

۱.

تاسیس ایکور از این تفاهم ناشی می‌شود: زمان آن فرا رسیده تا مقابله با سرمایه‌مالی بسیار سازمان‌یافته و به صورت جهانی به‌هم‌پیوسته بین‌المللی و نظام جهانی امپریالیستی آن از طریق چیزی جدید - قدرت سازمان‌یافته انقلابی بین‌المللی جنبش طبقه کارگر و توده‌های گسترده در مرحله جدیدی از همکاری و هماهنگی فرامرزی و فعالیت عملی - صورت بگیرد.

امپریالیسم با نظام نو-استعماری‌اش تنها با استعداد در حال رشدش برای بحران است که می‌تواند به وجود خود ادامه دهد که چنین چیزی به صورت چشمگیری وجود بشریت را به چالش می‌کشد. این امر در بحران اقتصادی و مالی جهانی ۲۰۰۸، بحران‌های ساختاری نظام تولید و بازتولید سرمایه‌داری، بحران بدهی، بحران جهانی محیط زیست، غیبت فزاینده خانواده پرولتاریا و توده‌های وسیع، بحران‌های سیاسی و همچنین در خطر فزاینده بین‌المللی جنگ، تجاوزات روزافزون امپریالیستی، و در گرایش عمومی امپریالیسم به ارتجاع و فاشیسم مشخص شده است.

¹ International Coordination of Revolutionary Parties and Organizations (ICOR)

سرمایه‌داری هیچ آینده‌ای برای ارائه کردن به طبقه کارگر و توده‌های وسیع مردم در جهان ندارد. بنابراین، ایکور همه انقلابیون جهان را فرامی‌خواند که با روح سخنان لنین به یکدیگر پیوندند: «کارگران متفرق هیچ چیز نیستند و با اتحاد، همه چیز هستند.» (لنین، ۱۹۱۳، «وحدت طبقه کارگر»)

ایکور دستاوردهای جنبش انقلابی طبقه کارگر را که به صورت بین‌المللی سازمان یافته‌ی مداوم می‌بخشد. این شامل اقدام انقلابی بزرگ «کمون پاریس» در سال ۱۸۷۱، «انقلاب پیروزمندان اکتبر روسیه» در سال ۱۹۱۷، «انقلاب چین» از ۱۹۴۵ تا ۱۹۴۹، مبارزه انقلابی رهایی‌بخش برای نابودی سیستم استعماری قدیمی و ظهور اردوگاه سوسیالیستی پس از جنگ جهانی دوم می‌شود.

ایکور بر تجربیات غنی نمونه‌های تاریخی از اشکال سازماندهی بین‌المللی مانند انترناسیونال اول، دوم و سوم مبتنی شده است. ایکور شرایط، ضرورت‌ها و امکانات امروزی برای چنین اتحادیه‌ای را در نظر می‌گیرد. این سازمان شعار انقلابی بزرگ کارل مارکس «کارگران همه کشورها متحد شوید!» و همچنین شعار لنین «کارگران همه کشورها و خلق‌های تحت ستم متحد شوید!» را عملی می‌کند.

خیانت رویزیونیستی، با نقطه آغاز آن در اتحاد جماهیر شوروی در کنگره بیستم حزب در سال ۱۹۵۶، به بزرگ‌ترین شکستی منجر شد که تا آن زمان جنبش بین‌المللی کمونیستی و طبقه کارگر متحمل شده بود و شکافی با ابعادی بی‌سابقه را در پی داشت. احیای سرمایه‌داری موج عظیمی از ضدکمونیسم و ضدانقلاب را برانگیخت.

همچنین بروز گرایش‌های سکتاریستی و آنارشیستی تا حدی به جنبش بین‌المللی کمونیستی و جنبش کارگری آسیب وارد کرد. اما خطر اصلی برای اوج‌گیری جنبش انقلابی بین‌المللی، تأثیرگذاری اصلاح‌طلبی و رویزیونیسم بر جنبش کارگری و خلقی بوده و می‌باشد.

با افول اتحاد جماهیر شوروی در آغاز دهه ۱۹۹۰، رویزیونیسم مدرن مرکز خود را از دست داد. بورژوازی امپریالیستی می‌توانست در دهه ۱۹۹۰ از این فرصت برای یک حمله جهانی ضدکمونیستی استفاده کند. با این حال، تضعیف سنگر رویزیونیستی اتحاد جماهیر شوروی در عین حال عامل مهمی برای اوج‌گیری جدید مبارزه جهانی برای سوسیالیسم نیز هست.

اگر پرولتاریای سراسر جهان با قدرتی میلیاردی، در اتحاد با توده‌های وسیع، مبارزه برای آزادی خود را در مقیاس بین‌المللی سازماندهی کرده و نقش رهبری خود را در مبارزه خلق‌ها برای آزادی ملی و اجتماعی ایفا کند، در نهایت قدرتی برتر از امپریالیسم است.

۲.

در مرحلهٔ امروزی امپریالیسم با نیروهای تولیدی بسیار توسعه یافته و به صورت بین‌المللی به هم پیوسته‌اش پیش - نیازهای مادی سوسیالیسم به حد بالایی از بلوغ رسیده‌اند.

در همان زمان، تحت دیکتاتوری سرمایهٔ مالی در سراسر جهان، نیروهای مخرب و ویرانگر در حال تأثیرگذاری هستند:

- در کشورهایی که توسط امپریالیسم تحت ستم قرار گرفته و غارت شده‌اند، فقیرسازی توده‌ها از طریق غارت ثروت آن کشورها، تهدید نظامی علیه هرگونه فعالیت انقلابی، تخریب محیط زیست، گرسنگی و طرد کردن در حال رشد است.
- حتی در کشورهای بسیار توسعه یافتهٔ سرمایه‌داری، استثمار به شدت افزایش یافته با فقیرسازی فزایندهٔ توده‌ها و برچیدن حقوق و آزادی‌های بورژوا-دمکراتیک و حتی فاشیستی شدن دستگاه‌های دولتی همراه است.
- بورژوازی امپریالیستی یک تهدید دائمی برای حاکمیت و یکپارچگی دولت‌های ملی است. این امر منجر به نظامی‌سازی سیاست خارجی کشورهای امپریالیستی شده است که تنها در موارد نادر می‌توان آن را با حجاب مأموریت‌های سازمان ملل متحد و ترحم‌های بشردوستانه پوشاند.
- رقابت امپریالیست‌ها، به‌ویژه قدرت‌های اصلی امپریالیست، دائماً خطر یک جنگ جهانی را دامن می‌زند و به درگیری‌های مسلحانهٔ منطقه‌ای در مبارزه برای تقسیم مجدد جهان منجر می‌شود.
- امروز شیوهٔ تولید سرمایه‌داری جهان را با یک فاجعهٔ زیست‌محیطی جهانی مواجه می‌کند که می‌تواند تمام زندگی بشر را در آینده‌ای قابل پیش‌بینی غیرممکن سازد.
- امپریالیسم آیندهٔ کودکان و جوانان را ربوده و توده‌های زنان جهان در غل و زنجیر مضاعف استثمار و ستم قرار دارند. زنان در کشورهایی که اغلب توسط امپریالیسم تحت ستم قرار دارند نیز به صورت ویژه در معرض تبعیض ملی و مذهبی قرار دارند.

میل و جستجو برای جامعه‌ای رها از استثمار و ستم باید به نیرویی برای تغییر جامعه تبدیل شود که بر شرّ اساسی نظام جهانی امپریالیستی غلبه کند.

ایکور از ضرورت عملی واکنش نشان دادن به منظور بی‌ثبات‌سازی نظام جهانی امپریالیستی از طریق توسعهٔ مبارزهٔ آزادی‌بخش انقلابی برای سوسیالیسم و علیه امپریالیسم به سطحی عالی تر برخاسته است. ساختن و تقویت احزاب

انقلابی در هر کشور عاملی تعیین کننده برای اوج گیری جدیدی در مبارزه برای سرنگونی امپریالیسم و برای ساختن سوسیالیسم است. این امر شامل ایجاد پلاتفرمها و اشکال سازمانی متعاقب برای مبارزه مشترک تودهها در سطوح ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی است.

این چالش تاریخی همکاری فرامرزی، هماهنگی و انقلابی سازی مبارزاتی را که در سرتاسر جهان در حال جوشش است، بیش از هر زمان دیگری ضروری می کند.

۳.

با در نظر گرفتن اینکه:

- بسیاری از احزاب و سازمانها تمایل به همکاری سازنده بر اساس حقوق برابر را توسعه داده اند؛
- توده های مردم و هسته پراگماتیک صنعتی به طور فزاینده ای تشخیص می دهند که باید بر شکاف بین ملت های مختلف غلبه کرد، که می توان آن را در آغاز مبارزات فرامرزی مشاهده کرد؛
- شکل های بین المللی انقلابی متعددی از سازمان دهی (کنفرانس ها، فاروم ها، پلاتفرم ها) قبلاً ظهور کرده اند؛
- شعارهای "کارگران همه کشورها متحد شوید!" و همچنین "کارگران همه کشورها و خلق های تحت ستم متحد شوید!" تنها از طریق اشکال بین المللی سازماندهی می تواند به واقعیت تبدیل شود؛
- شرایط و سنت های اجتماعی مختلفی از مبارزه طبقاتی در هر کشور و هر سازمان منفرد وجود دارد؛
- مسئولیت تدارک و پیاده سازی انقلاب بر عهده احزاب و جنبش های کارگری و توده های کشورهای مربوطه است؛
- هنوز تفاوت های ایدئولوژیک-سیاسی زیادی در میان انقلابیون جهان وجود دارد؛
- اقدام انقلابی سازمان یافته مشترک نمی تواند تا حل شدن همه این اختلافات منتظر بماند؛

ایکور خود را به عنوان مشارکتی در ترویج یکی شدن مبتنی بر همبستگی جنبش انقلابی بین المللی و طبقه کارگر می داند.

ایکور بر اساس یک اجماع حداقلی ایدئولوژیک-سیاسی روشن، وحدت کنش انقلابی را در پیوند با یک فرآیند سرزنده بحث و شفاف سازی به منظور تعمیق و گسترش بنیادها به لحاظ محتوایی دنبال می کند.

کنفرانس مؤسس اعلام می‌کند که ایکور به طور مداوم یک سیاست درهای باز را نسبت به همه احزاب و سازمان‌های انقلابی و سایر اتحادیه‌های بین‌المللی دنبال خواهد کرد.

مسئله اصلی ایکور هماهنگی و همکاری در سازماندهی مبارزه طبقاتی و همبستگی عملی است.

این سازمان به دنبال اتحاد و همکاری نزدیک با سایر اشکال انترناسیونالیستی مترقی سازماندهی در جهان است و به صراحت خود را رقیب آن‌ها نمی‌داند. ایکور کیفیت جدیدی از وحدت احزاب و سازمان‌های انقلابی و پرولتری را در سراسر جهان برقرار و تأیید می‌کند.

۴.

کنفرانس مؤسس به صورت متحد با توجه به هدف راهبردی غلبه بر نظام جهانی امپریالیستی و برقراری روابط اجتماعی سوسیالیستی به عنوان مبانی ایدئولوژیک-سیاسی [موارد زیر را] برای همکاری متقابل مقرر می‌دارد:

- به رسمیت شناختن دگرگونی انقلابی ضروری شرایط اجتماعی سرمایه‌داری/امپریالیسم با هدف ادعایی جامعه سوسیالیستی و ضرورت استقرار دیکتاتوری پرولتاریا به عنوان دموکراسی برای توده‌های وسیع و سرکوب برای دشمنان مرگبار رهایی بشریت از استثمار و ستم؛
- برای ترسیم خط جدایی واضح با رویزیونیسم، تروتسکیسم و آنارشیزم و هر شکلی از ضدکمونیسم همچون حملات خصمانه و کمپین‌های لکه‌دارسازی بورژوازی علیه به اصطلاح «استالینیسم» یا «مائوئیسم» و دیکتاتوری پرولتاریا.

۵.

کنفرانس مؤسس مقرر می‌دارد که اصل سازمانی آن، هماهنگی و همکاری توافقی احزاب و سازمان‌های خودمختار، مستقل و متکی به خود باشد.

در رأی‌گیری در مورد اسناد بنیادی، کنفرانس تمایل دارد که بر اساس اجماع در مورد آن‌ها تصمیم‌گیری کند. مسائل بنیادی ایدئولوژیک و موضوعات اساسی سیاسی قابل رأی‌گیری نیستند. با این حال در مسائل ضروری

عملی، در مورد اسناد تاسیس و پس از بحث گسترده، با رعایت تفاوت‌های ایدئولوژیک-سیاسی، می‌توان تصمیم را به اکثریت سپرد. این امر مستلزم حداقل ۸۰ درصد آرای نمایندگان حاضر است. تمام قطعنامه‌های مربوط به امور جاری را می‌توان با اکثریت ساده تصویب کرد. برابری آراء مردود تلقی می‌شود.

هر سازمانی خودش تصمیم می‌گیرد که از کدام پروژه و کدام فعالیت‌ها پشتیبانی کند. این امر به اصل قابلیت اطمینان از انجام وظایف پذیرفته‌شده در روحیه مسئولیت کامل برای عملی ساختن آن‌ها به صورت مشترک مرتبط است.

آنچه مورد تأکید است، همکاری و کمک متقابل در مبارزات طبقاتی و ایجاد حزب انقلابی در هر کشور منفرد است.

ایکور در سطح جهانی، قاره‌ای و منطقه‌ای در وظایف اصلی کلی و همچنین در تک‌پروژه‌های برنامه‌ریزی شده برای مدت زمان محدود به همکاری خواهد پرداخت.

ایکور برای رسیدن به توافق در مورد فرآیندها و فعالیت‌های مختلف و همچنین همکاری در خصوص پروژه‌های مشترک و وظایف مبارزاتی عملی، هماهنگی به عمل می‌آورد.

ایکور بر احترام متقابل و احترام به حاکمیت سازمان‌های عضو مبتنی شده است و خود را به عدم مداخله در امور داخلی سازمان‌ها متعهد می‌داند.

ایکور خود را به فرهنگ پرولتاریایی مباحثه در ایجاد عقیده و رشد مفاهیم و پیاده‌سازی عمل مشترک متعهد می‌داند.

کارگران همه کشورها متحد شوید!

کارگران همه کشورها و خلق‌های تحت ستم متحد شوید!